

Golfballen.

Het begon en eindigde op een druilerige zondagmorgen. Ze waren de avond tevoren naar een kroeg geweest, het was er gezellig. Ze wist, dat ze er goed had uitgezien, en alle kerels die haar aandacht vroegen, wisten dat ook. Sommige waren plakkerig, met andere zou ze zo wel mee naar huis willen gaan om te doen waar ze op dat moment zin in had: veel seks.

Gerard zat in een hoekje aan de bar door te zakken. Geen aandacht voor haar, geen aandacht voor andere vrouwen die om hem heen fladderden.

Uiteindelijk sleepte ze hem bijna naar huis. Narrig en ontevreden liet ze hem op bed vallen.

Trok zijn schoenen, overhemd en broek uit. Ze keek even naar zijn formaat. Mini-garnaal, dat werd weer niks vannacht!. Ze kreeg de pest in. Sliep op de logeerkamer.

Met nog steeds een rothumeur en een onbevredigd lijf stond ze op, liep met niets aan naar de slaapkamer. Gerard lag nog precies zo, als ze hem had achtergelaten: op de rug, snurkend met een minipik onder zijn hemd uitglurend. Ze duwde er een vinger tegen aan, er kwam geen enkele reactie.

Ze douchte, kleepte zich aan. Zette koffie. Gerard was wakker, zijn ogen stonden lodderig in zijn ongeschoren gezicht.

-Ik wil scheiden, zei ze, eigenlijk onbedoeld.

-Ok, is goed, vond haar man.

En dat deden ze dus.

Om hem gewoon dwars te zitten, eiste ze de PTCruiser op. Omdat ze wist hoe gehecht hij was aan dat rare bolle ding met die stomme grille. In ruil kreeg hij de Alfa Spider cabriolet, waar hij zijn lange lijf niet dan met grote moeite in de extra lage stoel en onder het stuur kon vouwen.

Eigenlijk reed ze helemaal niet graag in de Cruiser, het was net of die auto haar niet mocht. Eerstens startte ze slecht, dan sloeg ze om de haverklap af. Gingen de richtingaanwijzers als idioten te keer als ze rechts af wilde slaan, en deden ze helemaal niets, als ze linksaf wilde. Allemaal dingen die niet gebeurden als hij ermee reed.

En dan die idioot hoge stoelen! Dat domme pookje met die stomme witte bal!

Ze besloot, dat een auto geen wil had, en sprak het ding regelmatig krachtig toe, dreigend met de sloop en zo. Het leek soms iets te helpen.

Na een paar weken begon ze haar vent toch wel te missen. Ze sliep er slecht van. En als ze dan sliep, droomde ze heftig. Meestal over vrijen en seksen, om met een ontevreden gevoel wakker te worden. Ze begon te beseffen dat ze misschien wel erg overhaast bezig was geweest, en gewoon niet zonder seks kon.

Op de zaak begon ze nauwlettend om zich heen te kijken. Was allemaal niks. Zeurderige, vervelende kerels. Zanikend over hypotheek en hun kinderen, die zaterdag al weer naar hockey moesten. Hoogstens voetballen kon hen een beetje opgewonden krijgen, maar vrouwen kennelijk niet. Ze praten er niet eens over. Stelletje dooie lullen.

Op een middag zat ze op het toilet, toen er twee meiden binnen kwamen. Typekamer, kon niet missen. Giebelen en lachen om niks. Opscheppend over de geweldige seks die ze met hun vrijers hadden gehad. En samenzweerderig vertellen, hoe ze het vannacht eens anders hadden gedaan. Meiden...!

Dan hoorde ze de ene vertellen, dat haar vent een kunstpenis op zijn versnellingshandel had gemaakt. Zo leuk en hartstikke origineel.

-Hmmm?

Hoe hij daaraan was gekomen? Gewoon, besteld via Internet!

De meiden verdwenen, nog steeds giebelend. De toiletdeur knalde achter hen dicht.

Ze kwam tevoorschijn, keek eens kritisch naar zichzelf in de spiegel boven de wastafel.

Dacht na over die kunstpenis op die versnellingshandel.

Het zou misschien....

Eenmaal thuis begon ze meteen, wat opgewonden bij de gedachte alleen al, op internet te zoeken naar zo'n kunstpenis. Was gemakkelijk te vinden. Inderdaad ontdekte ze tussen de talloze vibrators en kunstlullen één, die op de versnellingspook van een auto kon worden geschroefd.

Past ongetwijfeld ook in de jouwe.... beweerde de begeleidende tekst.

Waarin? dacht ze verwonderd.

Ze besloot er één te bestellen, een witte. Levertijd tot acht dagen, zei de tekst op het formulier. Nou ja dan maar.

Twee dagen later had ze een afspraak met een vent, opgeduikeld via een datingsite. Zijn profiel en foto leken best aardig. Ze had eigenlijk nogal haast en daarom meteen aangedrongen op een afspraak.

Jezus, wat een lul! De foto bleek minstens tien jaar oud, hij was nu al aan het kalen en droeg een bril. Pulkte ongegeneerd in zijn neus. De kraag van zijn overhemd was vuil. Hij dronk zijn biertje niet, hij kiepte het met één haal naar binnen. Bestelde meteen een nieuwe, zonder haar te vragen of zij misschien...

Zijn tekst belandde al snel bij zijn grote passie: postduiven.

Stilletjes zat ze te bidden, of haar telefoontje wilde gaan.

-Alstublieft, lieve Heer, heb medelijden met me.

-Haal me hier weg! riep ze in zichzelf vanachter gesloten ogen.

Goddank! Haar toestelletje begon te trillen, het dubbel signaal van *berichtje ontvangen* klonk.

Ze graaide het dingetje naar zich toe en sprak met ernstige rimpels en grote gebaren tegen de niet bestaande figuur aan de andere kant van het draadje.

-Spijt me, zei ze, al opstaand. Hij leek wat verstoord.

-Dringend! Ik moet meteen... reken jij even verder af? We bellen nog even, hè? terwijl ze zeker zijn nummer niet had.

Ze rende bijna naar haar auto. Plofte achter het stuur, startte en scheurde weg. Het viel haar niet eens op, dat de Cruiser nu meteen starten wilde.

Op een nagenoeg verlaten parkeerplaats in de duinen stopte ze eindelijk, de neus naar zee gekeerd.

Ze moest even lachen om het verbouwereerde smoel van die vent van daarnet. Wat een enorme lul, met z'n duiven!

Er was toch onrust in haar lijf. Ze kende dat gevoel. Dringend behoefte aan seks.

Ze speelde even met de gedachte om Gerard toch maar te bellen. Toen ze in haar tas dook om haar telefoontje op te diepen viel haar oog op het domme witte bolletje op de versnellingshandel. En schoot haar de conversatie tussen die tikgeiten weer te binnen, twee dagen geleden in het damestoilet. Zo'n kunstpenis was natuurlijk niet alleen voor de show, die kon je ook gebruiken voor...

Ze zwaaide een been over de middenconsole, zat nu eigenlijk half op elke stoel. Ze schoof haar rok omhoog over de dijen, en bewoog iets naar voren. Met één hand pakte ze het stuur, met de andere de handle, trok haar slipje opzij. Net op het moment, dat ze het bolletje dacht in positie te hebben, schoot het opzij.

-Verdomme! Zo ging dat ook niet, met die slip op halverwege. Uit met die todde!

Ze probeerde het weer, maar het leek wel, of dat stomme ding niet wilde. Iedere keer, als ze er bijna was, schoot het weer weg.

-Verdomme! Rot auto! Doe nou eens een keer wat ik wil! tierde ze ineens boos.

Het hielp. Met een floppend geluid glipte de

witte bol naar binnen. Het was een onbeschrijfelijk gevoel. Het leek haar helemaal te vullen, drukte onder tegen haar maag. Als in een orgasmische kramp kwam ze klaar, nog eens, en nog eens.

Uitgeput wilde ze achterover zakken, maar het zat vast. Het bolletje zat vast, ergens binnen in haar!

Ze rukte, wurmde, draaide. Ineens schoot ze los, tot haar verbazing was er alleen de stang van de versnellingshandel, de witte bol was weg. Die voelde ze van binnen, leek haast nog te bewegen.

Dit was dus echt shit! Ze trok haar benen hoog op, probeerde er bij te komen, maar het bolletje zat te diep.

-Straks ben ik nog zwanger van een auto-onderdeel, spotte ze met zichzelf.

Het bolletje bleef zitten, waar het zat. Er zat gewoon niets anders op dan naar een ziekenhuis te gaan en de spoedeisende hulp op te zoeken.

Nou is men daar wel wat gewend, maar het is geen dagelijks gebeuren dat iemand doodleuk komt vertellen een golfbal in de vagina te hebben. Er werd wat onderdrukt gegniffeld.

-Als mevrouw even in de wachtkamer..? De dokter komt zo snel mogelijk!

De dokter was een lange vent met een donker gezicht, niet vriendelijk, niet onvriendelijk. Hij hield de handen in de zakken van zijn witte jas gestoken.

-Een golfbal in de vagina? informeerde hij met een spoor van belangstelling in zijn onpersoonlijke stem.

-Merkwaardig. Komt U maar. Gaat U daar maar liggen, benen in die steunen. Juist, met de knieholten. Graag rokken omhoog en uw slip uit. Werkt iets makkelijker, weet U. Oh, ik zie het al, die is al verdwenen. Is toch ook niet mee naar binnen..?

-Nee, nee. haastte zij zich.

De dokter trok een kruk bij en een instrumentenwagentje.

-Is even koud, hoor! zei hij en ze voelde de vrieskou van de eendenbek, die hij plompverloren naar binnen schoof.

Hij rommelde wat met andere instrumenten, ze voelde binnen zich allemaal vreemd gewoel. Ze betrapte zich erop, dat ze het stiekem toch wel erg erotisch vond.

De dokter riep iets en prompt wandelde een verpleegster naar binnen. Er was een soort van bespreking, waar ze niets van verstond.

Ze bogen zich nu samen over haar heen. Er kwam een grotere eendenbek aan te pas, andere instrumenten. Ze zag iets als een grote tang met platte uiteinden voorbijschieten. Er was iets heftigs binnen in haar, een ruk, en floep, daar was het ding.

Het ding was een rond, wit balletje, vastgeklemd tussen de bekken van die grote tang. Het medisch duo bekeek het belangstellend, zeiden weer iets, wat zij niet verstond.

De dokter legde de tang neer en pakte met zijn blauwe handschoen de witte bol op. Hij draaide die om en om. Keek naar het gat aan de ene kant en de tekens aan de andere kant.

-Merkwaardige versnellingsbak, zei hij.

-Onlogisch hoor, de achteruit naast de één.

-Komt U er maar af. Flink ding voor een golfballetje. Speelt U hiermee altijd golf? U bent toch geen vanger? Hoe dan ook, ik zou U aanraden, niet te gaan voetballen. Iets te weinig ruimte. Hij knikte nog eens en verdween, de handen weer in de zakken van zijn witte jas.

Een week later was het pakje er. Het was afgegeven bij de burens. Discreet verpakt, dat wel. Op het eerste gezicht kon het van alles zijn.

Toch wat opgewonden maakte ze het pakje open.

Goudkleurig doosje met een strikje en een transparant deel in de deksel. Er binnen glansde iets paarsigs.

Ze rukte het doosje open en zag een volmaakte replica van een forse fallus, met dikke aderen en een fraaie kop. Alleen.... niet wit, maar paarsig blauw.

-Nou ja, wie heeft er dan ook een witte pik?

Ze besloot meteen de zaken af te maken. Liep naar de auto, recht voor haar huis langs de stoep. Ze zou toch maar ergens anders heen rijden om kennis te maken met dat fraaie ding.

Toen ze het in de hand nam begon er al iets te kriebelen bij haar.

-Nog even wachten, tot na het eten, bezwoer ze zichzelf.

Handig draaide ze het witte bolletje van de versnellingshandel af en het nieuwe speeltje erop.

Het stond eigenlijk best leuk, en dat paars kleurde leuk bij het interieur.

Ze sloot af en liep de trap op, haar huis weer in. Net toen ze de deur wilde sluiten, klonk er een enorme knal van de straat, waar ze net vandaan kwam.

Ze rende terug.

Midden in het dak van de Cruiser zat een groot, rafelig gat met randen naar boven gevouwen. Binnen waren groene flitsen licht.

-Godver...! Ze rukte het portier open. Het eerste wat ze zag was de kale versnellingshandel, het nieuwe speeltje was verdwenen!

De display in het dashboard flitste aan en uit met een groen licht.

Me CAR (met hoofdletters) not DILDO (weer met hoofdletters) stond er.

